

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 71 0 P 239304 21 Rev
Dana, 13.08.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Gorjane Popadić, kao predsjednika vijeća, Violande Šubarić i Davorke Delić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.K. i R.K., oboje iz P., koje zastupa M.R., advokat iz B., protiv tuženog B. P. iz P., koga zastupa S.I., advokat iz B., radi isplate, vrijednost predmeta spora 49.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 239304 20 Gž od 30.10.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 13.08.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 875,00 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 239304 16 P od 20.01.2020. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja da se obaveže tuženi da im isplati iznos od 49.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.05.2016. godine do isplate. Tužitelji su obavezani da tuženom solidarno nadoknade troškove postupka u iznosu od 5.515,00 KM, a odbijen je zahtjev preko dosuđenog iznosa.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 239304 20 Gž od 30.10.2020. godine žalba tužitelja je odbijena i potvrđena prvostepena presuda, te su odbijeni zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.316,00 KM i zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 875,00 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tužitelji pobijaju drugostepenu presudu, zbog povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se drugostepena presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženi predlaže da se revizija kao neosnovana odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužitelja da im tuženi isplati iznos od 49.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom.

Tokom postupka kod prvostepenog suda utvrđeno je slijedeće činjenično stanje: da su u avgustu 2015. godine tužitelji, kao naručioci građevinskih radova, sa tuženim, kao njihovim

izvođačem, zaključili usmeni ugovor kojim su se tužitelji obavezali da za izvedene radove tuženom kao izvođaču radova na rekonstrukciji njihovog stambeno-poslovnog objekta isplati iznos od oko 80.000,00 CHF, a tuženi se obavezao izvesti dogovorene radove na sanaciji predmetnog objekta; da tužitelji nisu bili zadovoljni dinamikom izvođenja radova i da su raskinuli ugovor; da prema potvrdi tuženog, koje iznose su tužitelji učinili nespornim, tuženom je u junu mjesecu 2015. godine isplaćen iznos od 1.000,00 CHF za početak radova, u septembru 2015. godine 4.000,00 CHF, u oktobru 2015. godine 10.000,00 CHF i 10.000,00 KM na ruke tuženom, u 2016. godini je isplaćeno 20.000,00 CHF za restoran, što ukupno iznosi 35.000,00 CHF i 10.000,00 KM; da su tužitelji na račun supruge tuženog B.P. u vremenu od 01.01.2015. do 31.12.2015. godine uplatili iznos od 17.671,25 CHF, a u periodu od 01.01.2016. do 31.12.2016. godine iznos od 4.062,49 CHF, odnosno ukupno 21.733,74 CHF; da je tuženi prije raskida ugovora tražio još sredstava od tužitelja za završetak radova; da je tuženi prilikom izvođenja radova i nabavke materijala sačinio dnevnik u kome je vodio podatke o izvršenim radovima i utrošku građevinskog materijala, te novčanim izdacima na rekonstrukciji i sanaciji građevinskog objekta tužitelja, koji nije potvrđen od strane nadzornog organa; da je tuženi dostavio fiskalne račune o izvršenim plaćanjima robe i materijala kod firmi O.d.o.o. B., T. k. d.o.o. L., A. d.o.o. B., P.T. d.o.o. L., C.T., TR M.O., kao i računi o plaćenim troškovima pića, dobavljaču D. d.o.o. Banjaluka; da je vještak građevinske struke M.M. izvršila procjenu vrijednosti izvedenih radova na rekonstrukciji kuće sa kafićem koji se nalazi u I. i da je na osnovu snimljenog stanja objekta i podataka koje je dobila od parničnih stranaka izvršila obračun po prosječnim tržišnim cijenama u građevinarstvu na dan izvođenja radova tako da vrijednost izvedenih radova na objektu sa radnom snagom iznosi 111.155,30 KM, od čega vrijednost materijala iznosi 77.809,30 KM, a troškovi radne snage iznose 33.345,00 KM.

Polazeći od naprijed utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je zaključio da tužitelji nisu dokazali činjenične navode tužbe da su tuženom na osnovu zaključenog ugovora dali iznos od 80.000,00 CHF, kako je navedeno u tužbi, niti da su radovi koje je izveo tuženi na njihovom građevinskom objektu koštali znatno manje (49.000,00 KM) od iznosa novca kojeg su mu predali, pa je u smislu odredbe člana 7. stav 1. i člana 123. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP) tužbeni zahtjev odbio u cijelosti.

Drugostepeni sud je, odlučujući o žalbi tužitelja, prihvatio kao pravilna činjenična utvrđenja i pravni stav prvostepenog suda, te je žalbu odbio i potvrdio prvostepenu presudu.

Osporena odluka je pravilna i zakonita.

I prema ugovoru o djelu iz odredbe člana 600. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, te „Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 19/93, 3/96, 39/03 i 74/04 - u daljem tekstu: ZOO) i ugovora o građenju iz člana 630. istog zakona, izvođač radova se obavezuje da obavi određeni posao u određenom roku, a naručilac se obavezuje da mu za to isplati određenu cijenu. Ugovor o građenju je jedna vrsta ugovora o djelu, koji ima zakonom propisanu pismenu formu i specifičnosti u vezi sa izgradnjom ili rekonstrukcijom građevinskog objekta, te se na odnose iz ugovora o građenju supsidijarno primjenjuju zakonske odredbe ugovora o djelu za pitanja koja nisu regulisana zakonom za ovaj ugovor.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja u predmetnoj pravnoj stvari, koje ne može biti predmet pobijanja u revizionom postupku, prema izričitoj zabrani propisanoj odredbom člana 240. stav 2. ZPP, proizlazi da su tužitelji i tuženi zaključili usmeni ugovor kojim se tuženi, kao izvođač, obavezao da će izvršiti određene građevinske radove na stambeno-poslovnom objektu tužitelja, kao naručilaca i da će mu tužitelji za to platiti oko 80.000,00 CHF, da je tuženi izveo

građevinske radove na objektu tužitelja u vrijednosti od 111.155,30 KM i da su mu tužitelju za to platili ukupno 56.733,74 CHF i 10.000,00 KM, da tužitelji nisu bili zadovoljni dinamikom izvođenja radova i da su raskinuli ugovor.

Kod takvog stanja stvari, suprotno tvrdnji revidenata, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je tuženi od tužitelja primio naprijed navedene novčane iznose koji su srazmjerni vrijednosti ugovorenih radova koje je izvršio na građevinskom objektu tužitelja do raskida ugovora, pa prema odredbi člana 132. ZOO ne postoji njegova obaveza da tužiteljima vrati tužbom zahtijevani iznos od 49.000,00 KM.

Za odluku o postavljenom tužbenom zahtjevu bez uticaja su i revizione tvrdnje koje se odnose na pravnu valjanost predmetnog ugovora zato što nije sačinjen u pismenoj formi, kao i karakter ugovora (da li se radi o ugovoru o djelu ili o ugovoru o građenju), budući da predmet spora u ovoj parnici nije zahtjev za utvrđenje ništavosti toga ugovora.

Tvrdnja revidenata da je tuženi tokom izvođenja radova postupao suprotno članu 632. ZOO takođe je bez značaja za pravilnost presuđenja o tužbenom zahtjevu iz razloga što to ne proizlazi iz utvrđenog činjeničnog stanja.

Kod takvog stanja stvari, nižestepeni sudovi su, suprotno tvrdnji revidenata, pravilno zaključili da tužitelj izvedenim dokazima nije dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, pa su neosnovani svi revizioni navodi da je prilikom donošenja pobijane odluke pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Razloge nižestepenih sudova za odluku o tužbenom zahtjevu, u potpunosti kao pravilne prihvata i ovaj sud, pa su neosnovani i ostali revizioni navodi kojima se osporava pravilnost drugostepene presude.

Imajući u vidu naprijed navedeno neosnovano je pozivanje revidenata da je pobijana odluka zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka iz članova 7., 8., 123., i 218. stav 2. ZPP koje bi bile od uticaja na njenu pravilnost i zakonitost.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

O troškovima postupka tuženog odlučeno je kao u dispozitivu na osnovu odredbe člana 387. stav 1. ZPP, iz razloga što se ne radi o nužnim troškovima, budući da se u odgovoru na reviziju ponavljaju navodi isticani tokom postupka.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić